

ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร
เขตพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ระหว่าง	คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	ผู้กล่าวหา
	นายยุทธ จันตา	คู่กรณีที่ ๑
	นางสาว จ.	คู่กรณีที่ ๒

ข้อร้องเรียน

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอแม่สะเรียง ที่ มส ๐๒๑๘.๑/๐๐๘ เรื่อง ร้องเรียนบุคคลซึ่งมีลักษณะเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ความว่า ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนจากการที่นาย น.(พ่อค้าคนกลาง) ซึ่งรับซื้อผลผลิตฟักทองจากชาวบ้านแม่ต๋อบใต้ได้นำเมล็ดพันธุ์ฟักทองมาให้ชาวบ้านปลูก โดยเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวจะต้องขายผลผลิตฟักทองให้แก่ นาย น. ในราคาที่กำหนด ทำให้ผู้ร้องและผู้ปลูกฟักทองชาวบ้านแม่ต๋อบใต้ไม่สามารถขายฟักทองให้กับพ่อค้ารายอื่นได้ หรือหากพ่อค้ารายใดเข้ามารับซื้อก็ต้องซื้อในราคาที่นาย น. กำหนด อันเป็นการผูกขาดและถูกผูกขาดตลาดอย่างไม่เป็นธรรม สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงมีหนังสือที่ มส ๐๐๑๖/๖๙๒ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า แจ้งเรื่องร้องเรียนข้างต้นซึ่งอาจเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงจากผู้ร้อง รับฟังได้ว่า ผู้ร้องประกอบอาชีพเกษตรกร ในการปลูกฟักทองซื้อเมล็ดพันธุ์จากร้านค้าทั่วไป ใช้เวลาเพาะปลูกประมาณ ๘๕ - ๙๐ วัน จึงจะเก็บผลผลิต ผู้ร้องทราบว่านาย น. เป็นนายหน้าให้กับคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ซึ่งเป็นพ่อค้าคนกลาง โดยนำเมล็ดพันธุ์ฟักทองจากคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ มากระจายให้เกษตรกรรายอื่น ๆ เพาะปลูก เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเกษตรกรที่รับเมล็ดพันธุ์ไปจากนาย น. จะต้องจำหน่ายฟักทองให้กับคู่กรณีทั้งสองเท่านั้น ซึ่งจะรับซื้อไว้ในราคาต่ำกว่าราคารับซื้อของพ่อค้ารายอื่น ๆ โดยปกติเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ จะมีผู้รับซื้อฟักทองหลายรายมารับซื้อผลฟักทองจากเกษตรกรในพื้นที่ แต่ในช่วงฤดูกาลเพาะปลูกปี ๒๕๖๑ ผู้รับซื้อหายไปจากพื้นที่ ผู้ร้องโทรศัพท์ติดต่อ

/ผู้รับซื้อ...

ผู้รับซื้อให้เข้ามารับซื้อจิงทรอบจากพ่อค้าจากจังหวัดนครราชสีมาว่า คู่กรณีทั้งสองไม่ให้เข้ามารับซื้อฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ และหากจะเข้ามารับซื้อก็ต้องรับซื้อในราคาที่คู่กรณีที่ ๑ กำหนด ก่อนหน้านั้นผู้ร้องจำหน่ายฟักทองให้กับพ่อค้ารายดังกล่าวเนื่องจากให้ราคาซื้อค่อนข้างดี แต่ปัจจุบันไม่ได้เข้ามารับซื้อแล้ว ผู้ร้องจึงจำหน่ายผลผลิตให้กับนางสาว ด. ซึ่งยังคงเข้ามารับซื้อฟักทอง แต่เกษตรกรที่ต้องการจะขายผลผลิตต้องขนฟักทองมาส่งที่สวนรุกขชาติ ซึ่งอยู่ใกล้กับทางเข้าหมู่บ้านแม่ต๋อบใต้ เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับคู่กรณีทั้งสอง

ข้อเท็จจริงจากเกษตรกรที่ปลูกฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ ได้แก่ นาง บ. และนาง พ. รับฟังสอดคล้องกันว่า ซื้อเมล็ดพันธุ์ที่ใช้เพาะปลูกจากร้านค้าทั่วไป โดยจะมีผู้รับซื้อทั่วไปเข้ามารับซื้อในพื้นที่ราคาซื้อขึ้นอยู่กับคุณภาพฟักทอง ซึ่งเกษตรกรมีอิสระที่จะเลือกขายให้กับผู้รับซื้อรายใดก็ได้ จนเมื่อปีประมาณ ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ คู่กรณีทั้งสองเข้ามารับซื้อฟักทองในหมู่บ้านและได้นำเมล็ดพันธุ์ฟักทองมาให้เกษตรกรบางรายปลูก คู่กรณีทั้งสองได้ห้ามผู้รับซื้อรายอื่น ๆ เข้ามารับซื้อฟักทองในหมู่บ้าน โดยอ้างว่าคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้นำเมล็ดพันธุ์ฟักทองมาให้เกษตรกรปลูก ผู้รับซื้อรายอื่น ๆ ไม่อยากมีปัญหาขัดแย้งกับคู่กรณีทั้งสอง จึงไม่เข้าไปรับซื้อฟักทองในหมู่บ้าน คงมีเพียงนาย น. ซึ่งรับเมล็ดพันธุ์ฟักทองจากคู่กรณีที่ ๑ เมื่อได้ผลผลิตก็จะขายให้กับคู่กรณีที่ ๑ รายเดียว เนื่องจากรับเมล็ดพันธุ์มาจากคู่กรณีที่ ๑ และเคยซื้อขายกันเป็นประจำ นาย น. ไม่เคยแนะนำให้เกษตรกรรายอื่น ๆ รับเมล็ดพันธุ์จากคู่กรณีที่ ๑ แต่มีเกษตรกรเพื่อนบ้านมาขอแบ่งเมล็ดพันธุ์ไปปลูกก่อนจึงแบ่งให้ในฐานะคนรู้จัก แต่เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวก็ต้องนำเงินค่าเมล็ดพันธุ์มาจ่ายให้นาย น. ส่วนนาย ท. ซื้อเมล็ดพันธุ์จากร้านค้าและรับเมล็ดพันธุ์จากคู่กรณีที่ ๑ มาเพาะปลูก เมื่อเก็บผลผลิตในส่วนของเมล็ดพันธุ์ที่รับมาจากคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ รับซื้อในราคาที่ต่ำกว่าราคาซื้อของผู้รับซื้อรายอื่น ๆ นาย ท. แจ้งว่าจะนำฟักทองไปขายให้กับผู้รับซื้อรายอื่น คู่กรณีที่ ๑ จึงยอมปรับราคาขึ้น นอกจากนี้ นาง พ. ยังให้ถ้อยคำว่า เคยตกลงจำหน่ายฟักทองกับคู่กรณีที่ ๑ แต่เห็นว่าคู่กรณีที่ ๑ เอาเปรียบจากการคัดฟักทองจึงเปลี่ยนใจไม่ยอมขายผลผลิตให้แก่คู่กรณีที่ ๑ ทั้งที่ได้คัดฟักทองบางส่วนขึ้นรถที่คู่กรณีที่ ๑ เตรียมมาแล้ว

ส่วนข้อเท็จจริงจากพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อฟักทองในเขตพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้แก่ นาง อ. นางสาว ก. นาง ม. นาย ศ. และนางสาว ด. รับฟังสอดคล้องกันว่า การรับซื้อฟักทองจากเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ ผู้รับซื้อจะเข้าไปรับซื้อถึงในพื้นที่ ในการรับซื้อฟักทองจะแบ่งฟักทองออกเป็นเกรดตามน้ำหนักของฟักทอง โดยราคาซื้อจะถูกกำหนดจากตลาดปลายทาง และผู้รับซื้อปลายทางเป็นผู้รับผิดชอบค่าขนส่ง ผู้รับซื้อฟักทองจะมีทั้งแบบที่มอบเมล็ดพันธุ์ฟักทองให้เกษตรกรนำไปปลูกกับแบบที่ขึ้นอยู่กับเกษตรกรเองว่าจะตัดสินใจปลูกฟักทองพันธุ์ใด เพราะแต่ละพื้นที่จะนิยมปลูกฟักทองพันธุ์ต่างกัน ปัจจุบันผู้รับซื้อบางรายมิได้เข้าไปรับซื้อฟักทองจากเกษตรกรบ้านแม่ต๋อบใต้แล้ว เพราะไม่อยากมีปัญหาขัดแย้งกับคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสาว ด. เคยถูกคู่กรณีที่ ๑ ช่มชู้ไม่ให้ไปรับซื้อฟักทองในพื้นที่ และได้ไปแจ้งลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจภูธรกองก้อย ตามสำเนาบันทึกประจำวัน ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๐ และประมาณปลายเดือนตุลาคม ๒๕๖๐ คู่กรณีที่ ๑ ได้ข่มขู่นางสาว ก. ด้วย การที่คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ห้ามมิให้ผู้รับซื้อรายอื่น ๆ เข้าไปรับซื้อฟักทองเป็นเหตุให้ผู้รับซื้อได้รับความเสียหาย อีกทั้งคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ยังมีพฤติกรรมกดราคาซื้อด้วย

คู่กรณีที่ ๑ ให้การว่า คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ เป็นสามีภริยากัน ประกอบอาชีพค้าขายและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร โดยจะไปรับซื้อผลผลิตในหลายพื้นที่ ผลผลิตที่รับซื้อจะส่งไปจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อปลายทางตามจังหวัดต่าง ๆ โดยราคาซื้อจะใช้ราคาซื้อของผู้รับซื้อผลผลิตปลายทางเป็นหลัก ซึ่งคู่กรณีที่ ๑

/จะรับซื้อ...

จะรับซื้อถูกกว่าราคาซื้อขายปลายทางกิโลกรัมละ ๑ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เช่น ค่าแรง ค่าจ้าง และค่าเช่าโกดัง เป็นต้น ราคาซื้อขายฟักทองในแต่ละปีไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปริมาณและความต้องการของตลาด ส่วนค่าใช้จ่ายในการขนส่งขึ้นอยู่กับระยะทางแล้วแต่จะตกลงกัน แต่ส่วนมากผู้รับซื้อปลายทางจะเป็นผู้รับผิดชอบ ค่าขนส่ง ในปี ๒๕๖๑ คู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ กำหนดราคาซื้อขายโดยพิจารณาจากคุณภาพและขนาดของฟักทองเป็นหลัก ทั้งนี้ในการรับซื้อไม่มีการชั่งน้ำหนักผลผลิตฟักทองครั้งละลูก แต่จะประเมินน้ำหนักจากความชำนาญของผู้ซื้อเอง หากเกษตรกรไม่เห็นด้วยจึงชั่งน้ำหนักผลผลิตฟักทองที่มีปัญหาเป็นรายลูกไป ในส่วนของเมล็ดพันธุ์ฟักทองนั้น คู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ จะนำเมล็ดพันธุ์ฟักทองไปให้เกษตรกรหลายรายที่บ้านแม่ต๋อบใต้ใช้ในการเพาะปลูก โดยมีข้อตกลงว่าเมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตฟักทองจะต้องนำมาจำหน่ายให้กับคู่กรณีทั้งสองเท่านั้น ส่วนใหญ่เกษตรกรที่รับเมล็ดพันธุ์ไปก็จะไม่นำผลผลิตฟักทองไปจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อรายอื่น เนื่องจากเป็นที่รับรู้กันในวงการรับซื้อทั่วไป เมื่อคำนวณราคาค่าผลผลิตฟักทองที่รับซื้อแล้วคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ ก็จะหักค่าเมล็ดพันธุ์ที่เกษตรกรรายนั้นรับไป ในการกระจายเมล็ดพันธุ์ฟักทองให้แก่เกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้นั้น คู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ ได้มอบหมายให้นาย น. เป็นผู้ดำเนินการ โดยคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ จะมอบค่าตอบแทนเมื่อมีเกษตรกรนำผลผลิตฟักทองมาขายให้ โดยจะให้ค่าตอบแทนแก่นาย น. ตามน้ำหนักของผลผลิตฟักทองในอัตรา ๒๐ สตางค์ต่อกิโลกรัม ในแต่ละปีคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ รับซื้อผลผลิตฟักทองในเขตพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ ประมาณปีละ ๔๐ ตัน แต่ในปี ๒๕๖๑ รับซื้อได้เพียง ๒๐ - ๓๐ ตัน เนื่องจากผลผลิตฟักทองมีโรคราบด โดยในแต่ละปีคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ จะมีรายได้ประมาณ $x - x$ แสนบาท ในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้นั้นมีผู้รับซื้อผลผลิตฟักทองเช่นเดียวกับคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ อีกหลายราย คู่กรณีทั้งสองยอมรับว่าได้มีการห้ามผู้รับซื้อรายอื่น ๆ ไม่ให้เข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ หรือเข้ามาซื้อขายในราคาที่สูง (โยนราคา) เนื่องจากได้นำเมล็ดพันธุ์ฟักทองไปมอบให้เกษตรกรใช้ในการเพาะปลูก และคู่กรณีทั้ง ๑ เคยโทรศัพท์ไปข่มขู่นางสาว ด. ซึ่งเป็นผู้รับซื้อผลผลิตฟักทอง โดยเข้าใจผิดคิดว่านางสาว ด. เข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองจากเกษตรกรที่รับเมล็ดพันธุ์ไปจากคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ แต่คู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ ไม่ทราบว่าการกระทำในลักษณะดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และในการรับซื้อผลผลิตฟักทองในคราวต่อ ๆ ไปจะใช้ความระมัดระวังเพิ่มมากขึ้น

ส่วนคู่กรณีทั้ง ๒ ให้ถ้อยคำเพิ่มเติมว่า คู่กรณีทั้งสองไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่อยู่กินร่วมกัน ฉันทามีภรรยาได้ประมาณ ๑๕ ปี เวลาเข้าไปรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร คู่กรณีทั้งสองจะเข้าไปพบเกษตรกรร่วมกันทุกครั้ง โดยคู่กรณีทั้ง ๑ จะเจรจาตกลงราคาซื้อขายผลผลิตจากเกษตรกร รวมทั้งพูดคุยกับผู้รับซื้อผลผลิตรายอื่น ๆ ส่วนคู่กรณีทั้ง ๒ จะชำระเงินสดให้แก่เกษตรกรตามราคาที่คู่กรณีทั้ง ๑ ได้เจรจาไว้ และประสานงานกับผู้รับซื้อที่ตลาดปลายทาง คู่กรณีทั้ง ๒ ทราบจากคู่กรณีทั้ง ๑ ว่า คู่กรณีทั้ง ๑ เคยไปสอบถามเกษตรกรรายหนึ่ง ซึ่งขายผลผลิตให้กับผู้รับซื้อรายอื่น โดยเข้าใจผิดคิดว่า เกษตรกรรายนั้นรับเมล็ดพันธุ์จากคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ ซึ่งควรจะต้องขายผลผลิตให้กับคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ แต่เกษตรกรรายดังกล่าวไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์ไปจากคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ จึงเป็นเรื่องที่คู่กรณีทั้ง ๑ เข้าใจผิด คู่กรณีทั้ง ๒ ไม่เคยทราบว่า คู่กรณีทั้ง ๑ เคยห้ามผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่นมิให้เข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองในพื้นที่ที่คู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ เข้าไปรับซื้อผลผลิต คู่กรณีทั้ง ๒ เพิ่งทราบว่าเกิดเหตุดังกล่าวจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าแจ้งให้ทราบ ส่วนรายได้ที่ได้รับจากการซื้อขายผลผลิตทางการเกษตรถือเป็นรายได้ร่วมกันของครอบครัว ไม่ได้มีการแบ่งกันระหว่างคู่กรณีทั้ง ๑ และ ๒ แต่อย่างใด

ประเด็นวินิจฉัย

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ กระทำการตามที่ถูกร้องเรียนติดต่อกันมานับตั้งแต่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังมีผลใช้บังคับและต่อเนื่องมาภายหลังที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว กรณีจะต้องใช้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ บังคับกับการกระทำของคู่กรณีทั้งสอง

๒. คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด และใช้อำนาจเหนือตลาดในการห้ามมิให้ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรอื่นเข้ามารับซื้อผลผลิตในพื้นที่ที่คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ รับซื้อผลผลิตนั้น เป็นพฤติกรรมที่ต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การที่คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ห้ามมิให้ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรอื่นเข้ามารับซื้อผลผลิตในพื้นที่ที่คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ รับซื้อผลผลิตนั้น เป็นการห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการแรก คือ คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ กระทำการตามที่ถูกร้องเรียนติดต่อกันมา อนุমানได้ตั้งแต่วันที่ก่อนเดือนกันยายน ๒๕๖๐ นั้น พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังมีผลใช้บังคับและต่อเนื่องมาภายหลังที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว จนคู่กรณีที่ ๑ ให้การยอมรับกับคณะปฏิบัติการเฉพาะกิจกรณีพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กรณีต้องนำพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาบังคับกับการกระทำของคู่กรณีทั้งสอง

ในข้อนี้ แม้การกระทำตามที่ถูกร้องเรียนเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ถูกยกเลิกไปโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงทำให้การลงโทษเป็นอันพับไป อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้เป็นความผิดยังคงปรากฏเป็นพฤติกรรมที่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ แสดงว่า พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มิได้ยกเลิกความผิดดังกล่าว อีกทั้ง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีทั้งสองกระทำการผิดดังกล่าวต่อเนื่องมาจนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ายังได้รับหนังสือร้องเรียนภายหลังจากที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับแล้ว กรณีจึงต้องนำพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกับการกระทำที่ถูกร้องเรียนของคู่กรณีทั้งสอง

กรณีมีปัญหาต้องพิจารณาประเด็นถัดไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ และผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่น ๆ รวมทั้งเกษตรกรที่เพาะปลูกและจำหน่ายพืชทองเป็นผู้ประกอบธุรกิจหรือไม่ ในข้อนี้มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติว่า “ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่ายผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า

/หรือ...

หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ รวมทั้งนางสาว ด. นาง อ. นาย ศ. นางสาว ก. และนาง ม. ซึ่งมีอาชีพรับซื้อฟักทองเพื่อนำไปจำหน่ายต่อไปยังผู้รับซื้อปลายทางตามจังหวัดต่าง ๆ โดยประสงค์ต่อผลกำไรที่เกิดจากส่วนต่างระหว่างราคาที่รับซื้อกับราคาที่จำหน่ายให้กับผู้รับซื้อปลายทางอันเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทางเกษตรกรรม พาณิชยกรรม จึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่วนเกษตรกรที่เพาะปลูกฟักทองเพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้รับซื้อผลผลิตเพื่อนำไปจำหน่ายต่ออีกทอดหนึ่งนั้น เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทางเกษตรกรรม โดยเป็นผู้ผลิตเพื่อจำหน่ายจึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เช่นกัน

ปัญหาที่ต้องพิจารณาอีกประการ คือ คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ การวินิจฉัยในข้อนี้ต้องวินิจฉัยถึงขอบเขตของตลาดสินค้า (Product Market) และขอบเขตของตลาดทางภูมิศาสตร์ (Geographical Market) เสียก่อน ซึ่งข้อนี้รับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ และผู้รับซื้อผลผลิตรายอื่น ๆ ต่างเข้าไปรับซื้อฟักทองจากเกษตรกรที่เพาะปลูกฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ และคู่กรณีทั้งสองถูกกล่าวหาว่า มีพฤติกรรมห้ามมิให้ผู้รับซื้อรายอื่นเข้าไปรับซื้อผลผลิตเฉพาะกรณีการรับซื้อผลผลิตฟักทองเท่านั้น ดังนั้น ขอบเขตของตลาดสินค้า (Product Market) ในกรณีนี้จึงได้แก่ ฟักทอง

ส่วนขอบเขตตลาดทางภูมิศาสตร์ (Geographical Market) พบว่า พื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ที่เกษตรกรเพาะปลูกฟักทองและคู่กรณีทั้งสองเข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองนั้น ส่วนใหญ่เป็นหุบเขา การคมนาคมไม่สะดวก ประกอบกับฟักทองเป็นพืชที่มีน้ำหนักต่อผลมาก เกษตรกรไม่มียานพาหนะขนส่งเป็นของตนเอง ทำให้ไม่สามารถขนผลผลิตออกมาจำหน่ายนอกพื้นที่อำเภอแม่สะเรียงด้วยตนเองได้ ต้องใช้วิธีแจ้งให้ผู้รับซื้อนำรถเข้าไปรับซื้อและขนผลผลิตฟักทองออกจากพื้นที่เอง ดังนั้น ขอบเขตตลาดทางภูมิศาสตร์ (Geographical Market) ในกรณีนี้จึงได้แก่ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อมา คือ ส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ โดยข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาข้อเท็จจริง ปรากฏว่า จากข้อมูลสำนักงานพาณิชย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการสอบสวนที่ดีที่สุด พบว่า ภาพรวมของการผลิตฟักทองของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในปี ๒๕๖๐ มีเนื้อที่เพาะปลูก ๑,๘๖๔ ไร่ ได้ผลผลิต ๔,๖๖๒.๒๓ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒๓,๓๑๑,๑๕๐ บาท และในปี ๒๕๖๑ มีเนื้อที่เพาะปลูก ๑,๙๙๗.๑๕ ไร่ ได้ผลผลิต ๔,๙๙๒,๙๐ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒๔,๙๖๔,๕๐๐ บาท และภาพรวมของการผลิตฟักทองของอำเภอแม่สะเรียงในปี ๒๕๖๐ มีเนื้อที่เพาะปลูก ๔๒๒.๒๘ ไร่ ได้ผลผลิต ๑,๐๕๕.๗๐ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๕,๒๗๘,๕๐๐ บาท และในปี ๒๕๖๑ มีเนื้อที่เพาะปลูก ๕๔๑ ไร่ ได้ผลผลิต ๑,๓๕๒.๕๐ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๖,๗๖๐,๐๐๐ บาท จึงพออนุมานได้ว่าภาพรวมของการผลิตฟักทองในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าการซื้อขายไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาท ประกอบกับ คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ได้ให้ถ้อยคำว่ารับซื้อผลผลิตฟักทองในเขตพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ประมาณปีละ ๔๐ ตัน แต่ในปี ๒๕๖๑ รับซื้อได้เพียง ๒๐ - ๓๐ ตัน เนื่องจากผลผลิตฟักทองมีโรคระบาด โดยในแต่ละปีคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ จะมีรายได้แต่ละปีประมาณปีละ x - x แสนบาท คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อคู่กรณีทั้งสองมียอดเงินขายในปี ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นปีที่ผ่านมาก่อนปีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ถึงเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ กล่าวคือ มียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยส่วนแบ่งตลาดของคู่กรณีทั้งสอง

/ประเด็น...

ประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณาประการสุดท้ายว่า การที่คูกรณีที่ ๑ และ ๒ ห้ามมิให้ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรอื่นเข้ามารับซื้อผลผลิตในพื้นที่ที่คูกรณีที่ ๑ และ ๒ รับซื้อผลผลิต เป็นการห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ นั้น ในเบื้องต้นต้องวินิจฉัยว่า การกระทำของคูกรณีที่ ๑ และ ๒ ที่กีดราคาผลผลิตฟักทองที่รับซื้อจากเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ เป็นการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๕๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

กรณีนี้แม้จะปรากฏจากถ้อยคำของเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ว่า คูกรณีที่ ๑ และ ๒ กีดราคาซื้อผลผลิตฟักทอง แต่ข้อเท็จจริงจากการให้ถ้อยคำของนางสาว ก. นาง ม. นางสาว ด. ผู้รับซื้อผลผลิตฟักทอง และคูกรณีที่ ๑ สอดคล้องตอกันว่า ราคาซื้อผลผลิตฟักทองจะกำหนดตามราคาของผู้รับซื้อปลายทางกำหนด โดยผู้รับซื้อจะได้ส่วนต่างประมาณ ๑ บาทต่อกิโลกรัม โดยจะแยกผลผลิตฟักทองจากน้ำหนักของฟักทองแต่ละลูก ส่วนค่าขนส่งผู้รับซื้อปลายทางจะเป็นผู้รับผิดชอบ ราคาซื้อจะขึ้นลงตามความต้องการของผู้ซื้อปลายทางและปริมาณผลผลิตฟักทองที่เข้าสู่ตลาด ผู้รับซื้อแต่ละรายอาจกำหนดราคาซื้อที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับการกำหนดขนาดของฟักทองและความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ขายและผู้รับซื้อ หากเกษตรกรเห็นว่า คูกรณีที่ ๑ และ ๒ เอาเปรียบก็อาจไม่ขายผลผลิตฟักทองให้แก่คูกรณีทั้งสองได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่นาง พ. ให้ถ้อยคำไว้ว่า นาง พ. สามารถปฏิเสธไม่ยอมขายผลผลิตฟักทองให้แก่คูกรณีทั้งสองได้ แม้จะตกลงขายผลผลิตฟักทองให้กับคูกรณีทั้งสอง และได้ขนผลผลิตบางส่วนขึ้นรถบรรทุกแล้วก็ตาม เพราะเห็นว่าถูกเอาเปรียบจากการคัดเกรดผลผลิตฟักทองที่มีน้ำหนักมากให้เป็นเกรดที่มีน้ำหนักต่ำลง ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คูกรณีที่ ๑ และ ๒ ไม่ได้มีอำนาจต่อรองที่เหนือกว่านาง พ. แต่อย่างใด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่นาย ท. ให้ถ้อยคำไว้ว่า นาย ท. ซึ่งเป็นเกษตรกรที่รับเมล็ดพันธุ์จากคูกรณีที่ ๑ มาปลูก แต่เมื่อถึงเวลารับซื้อผลผลิตฟักทอง คูกรณีที่ ๑ จะรับซื้อในราคาซึ่งต่ำกว่าที่คูกรณีที่ ๑ เคยตกลงกันไว้ และต่ำกว่าราคาซื้อของผู้รับซื้อรายอื่น ๆ ในขณะนั้น นาย ท. จึงแจ้งว่าจะขนฟักทองไปขายให้กับผู้รับซื้อรายอื่นแล้วจะนำค่าเมล็ดพันธุ์มาจ่ายคืนให้คูกรณีที่ ๑ ทำให้คูกรณีที่ ๑ ยอมปรับราคาซื้อขึ้น ซึ่งในที่สุดนาย ท. ก็ตกลงขายผลผลิตฟักทองให้กับคูกรณีทั้งสองในราคาดังกล่าว หลังจากนั้นนาย ท. ก็ไม่ได้ขายผลผลิตฟักทองให้แก่คูกรณีทั้งสองอีก กรณีนี้แม้จะไม่ปรากฏข้อตกลงราคาซื้อผลผลิตฟักทองระหว่างคูกรณีที่ ๑ และนาย ท. ที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เมื่อนาย ท. ต่อรองราคาซื้อ คูกรณีที่ ๑ ก็ยอมปรับราคาซื้อเพิ่มขึ้นตามที่นาย ท. ต่อรอง ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คูกรณีที่ ๑ ไม่ได้มีอำนาจต่อรองที่เหนือกว่านาย ท. แต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า คูกรณีทั้งสองได้กระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๕๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อมา คือ การกระทำของคูกรณีที่ ๑ และ ๒ เป็นการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๕๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์แล้วเห็นว่า เกษตรกรที่เพาะปลูกฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ ได้แก่ ผู้ร้อง นาง บ. นาย ท. และนาง พ. และผู้รับซื้อผลผลิตฟักทอง ได้แก่ นาง อ. นางสาว ก. นาง ม. นาย ศ. และนางสาว ด. ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ในช่วงฤดูกาลเพาะปลูกปี ๒๕๖๑ คูกรณีทั้งสองห้ามมิให้ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่น ๆ เข้ามารับซื้อผลผลิตฟักทองจากเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ โดยอ้างว่าเกษตรกรได้รับเมล็ดพันธุ์จากคูกรณีที่ ๑ และ ๒

/อีกทั้ง...

อีกทั้งยังกำหนดเงื่อนไขห้ามนำผลผลิตไปขายให้ผู้รับซื้อรายอื่นโดยนางสาว ก. ให้ถ้อยคำว่าเป็นเมื่อประมาณปลายเดือนตุลาคม ๒๕๖๐ ถูกคู่กรณีที่ ๑ ข่มขู่ไม่ให้เข้าไปรับซื้อฟักทอง และห้ามไม่ให้เข้าไปรับซื้อฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ โดยอ้างว่าเกษตรกรรายดังกล่าวรับเมล็ดพันธุ์ฟักทองจากคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ แต่เมื่อนางสาว ก. สอบถามเกษตรกรดังกล่าว กลับพบว่าเกษตรกรรายดังกล่าวซื้อเมล็ดพันธุ์มาเพาะปลูกเอง ไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์จากคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ แต่อย่างใด และนางสาว ค. ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร ให้ถ้อยคำว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้โทรศัพท์ไปข่มขู่นางสาว ค. รวมทั้งขัดขวางผู้รับซื้อรายอื่นมิให้เข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองจากเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ เป็นเหตุให้นางสาว ค. ต้องไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนและลงบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีไว้ที่สถานีตำรวจภูธรกองก้อยไว้เป็นหลักฐาน ประกอบกับในข้อนี้ คู่กรณีที่ ๑ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า เคยห้ามผู้รับซื้อรายอื่น ๆ มิให้เข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ หรือเข้ามารับซื้อในราคาที่สูง (โยนราคา) จริง เนื่องจากคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ได้นำเมล็ดพันธุ์ฟักทองไปมอบให้เกษตรกรใช้ในการเพาะปลูก และกรณีการข่มขู่นางสาว ค. นั้น คู่กรณีที่ ๑ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า ได้เคยโทรศัพท์ไปข่มขู่นางสาว ค. จริง โดยเข้าใจผิดคิดว่านางสาว ค. เข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองจากเกษตรกรที่รับเมล็ดพันธุ์ไปจากคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ แต่คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ไม่ทราบว่าการกระทำในลักษณะดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ ดังกล่าว ทำให้นางสาว ก. นาย ศ. และนาง อ. ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท และ ๑,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ข้อเท็จจริงดังกล่าวถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และ ๒ มีพฤติกรรมการขัดขวางมิให้ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่นเข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองจากเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้อย่างไม่เป็นธรรม ทำให้ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่น ๆ ไม่อาจเข้าไปรับซื้อผลผลิตฟักทองจากเกษตรกรในพื้นที่บ้านแม่ต๋อบใต้ และผู้รับซื้อผลผลิตรายอื่นบางรายได้รับความเสียหายจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ จึงเป็นการกระทำอันเป็นผลก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการอื่นในลักษณะที่เป็นการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่จำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของคู่ค้ากับผู้ประกอบการรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ (๓) ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิดตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ในกรณีนี้ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า คู่กรณีทั้งสองอยู่กินฉันสามีภริยา เป็นที่รับรู้ของชุมชน มีบุตรด้วยกัน ๑ คน ประกอบธุรกิจร่วมกันในการรับซื้อฟักทองในท้องที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน กล่าวคือ คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้เจรจาตกลงราคาซื้อ รวมทั้งพูดคุยกับผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่น ส่วนคู่กรณีที่ ๒ จะเป็นผู้ชำระเงินให้กับเกษตรกรและประสานกับผู้รับซื้อที่ตลาดปลายทาง รายได้ที่เกิดจากการค้าขายและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรทั้งหมดถือเป็นรายได้ของครอบครัว ไม่ได้มีการแบ่งแยกรายได้ระหว่างกัน การข่มขู่ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรรายอื่นเกิดจากคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นสามีของคู่กรณีที่ ๒ ส่วนคู่กรณีที่ ๒ ผู้เป็นภริยาแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าได้ร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ เข้าไปพบเกษตรกรเพื่อรับซื้อผลผลิต แต่การเจรจาตกลงราคาซื้อขายเป็นส่วนที่คู่กรณีที่ ๑ ดำเนินการเอง คู่กรณีที่ ๒ เพียงแต่เป็นผู้รับผิดชอบชำระเงินให้แก่เกษตรกรที่ขายผลผลิตให้ และประสานงานกับผู้รับซื้อผลผลิตปลายทางเท่านั้น คู่กรณีที่ ๒ ไม่ทราบว่าคู่กรณีที่ ๑ ได้กำหนดเงื่อนไขห้ามนำผลผลิตไปขายให้ผู้รับซื้อรายอื่น รวมทั้งข่มขู่ห้ามผู้รับซื้อฟักทองรายอื่นมิให้เข้าไปรับซื้อฟักทองในพื้นที่ที่คู่กรณีที่ ๑ เข้าไปรับซื้อ และทำความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นรวมเป็นมูลค่าประมาณ ๒๑,๐๐๐ บาท

อันเป็นการกระทำผิดตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ อีกทั้งรายได้ที่เกิดจากการค้าขายและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรทั้งหมดก็ถือเป็นรายได้ของครอบครัว ไม่ได้มีการแบ่งแยกรายได้ระหว่างกัน เมื่อคู่กรณีที่ ๑ และ ๒ มีรายได้และรายจ่ายที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันในปี ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นปีที่กระทำความผิดจำนวนประมาณ xxx,xxx บาท ประกอบกับมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ซึ่งกรณีนี้จำนวนค่าปรับ คือไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากคู่กรณีทั้งสองยอมรับผิดและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี กอปรกับเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก คณะกรรมการฯ จึงลดค่าปรับลงกึ่งหนึ่ง เหลือเป็นจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท และเห็นสมควรสั่งลงโทษปรับทางปกครองเฉพาะคู่กรณีที่ ๑ ทั้งนี้ การกำหนดโทษปรับทางปกครองต่อการกระทำความผิดของคู่กรณีที่ ๑ ได้พิจารณารายได้ร่วมกันของคู่กรณีทั้งสอง อีกทั้งยังเป็นการลงโทษจากการกระทำที่เกิดขึ้นจากการกำหนดเงื่อนไขบังคับและข่มขู่ของคู่กรณีที่ ๑ การลงโทษปรับทางปกครองคู่กรณีที่ ๑ แต่เพียงลำพัง จึงเหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดีและความผิดแล้ว

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ การกระทำของนายยุทธ จันตา คู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามมาตรา ๕๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ และเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองแก่คู่กรณีที่ ๑ เป็นจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓